

اهمیت و ماهیت استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی و تأثیر آن بر کیفیت گزارشگری مالی و حسابداری

✍️ محمود پیوندی، علی بهرامی نسب، علی شاهی

مقدمه

گزارشگری مالی دامنه وسیعی از گزارشها را دربرمی‌گیرد که صورتهای مالی از اساسی‌ترین بخش‌های آن است. کیفیت گزارشگری مالی به معنای توان صورتهای مالی در انتقال صحیح اطلاعات عملیات شرکت و به‌طور خاص، پیش‌بینی توان جریانهای نقدی مورد انتظار آن به سرمایه‌گذاران است (باب‌الحوائجی، ۱۳۹۱). گزارشگری مالی یکی از سازوکارهایی است که می‌تواند عملکرد بازارهای سرمایه را بهبود ببخشد.

انتظاری که استفاده‌کنندگان اطلاعات مالی از شرکتهای بزرگ و فعال در بازار سرمایه دارند این است که اطلاعات مالی و گزارشگری آنها از کیفیت بالایی برخوردار باشد؛ زیرا در صورتی که کیفیت گزارشگری مالی شرکتهای افزایش یابد، انتظار می‌رود ارزش شرکت نیز افزایش یابد. کیفیت بالای گزارشگری می‌تواند نگرانی‌های سرمایه‌گذاران را درباره اطلاعات داخلی تا حد زیادی مرتفع کند. همچنین، انتشار عمومی اطلاعات باکیفیت از سوی مدیریت باعث کاهش نبود تقارن اطلاعاتی میان مدیریت و دیگر استفاده‌کنندگان خواهد شد.

براساس مطالعات صورت‌گرفته، کاهش نبود تقارن اطلاعاتی به‌نوبه خود منجر به کاهش هزینه سرمایه، کاهش ریسک اطلاعاتی، افزایش توان پیش‌بینی جریانهای نقدی، بهبود ارزشیابی شرکت و همچنین افزایش نقدشوندگی سهام می‌شود (اردستانی، ۱۳۸۶).

انتظار استفاده‌کنندگان از اطلاعات مالی، استفاده از اطلاعاتی دقیق، روشن و درخور اتکا است؛ چراکه آنان قصد دارند با تکیه بر این اطلاعات، سرمایه‌های خود را در بخشهای مهم اقتصادی سرمایه‌گذاری کنند. به همین دلیل به صورتهای مالی اتکا می‌کنند که مبتنی بر استانداردها باشد.

استانداردها، مقررات لازم‌الاجرائی هستند که حسابداران را در اجرای کارشان راهنمایی کرده و باید مطابق با شرایط محیطی هر کشور تدوین شوند. تهیه صورت‌های مالی منطبق با استانداردهای حسابداری، مانع از بروز رفتارهای فرصت‌طلبانه شده و اطلاعات سودمندی را در اختیار استفاده‌کنندگان قرار می‌دهد. استانداردها، قوانینی کاربردی هستند که حسابداران را در تهیه صورت‌های مالی که بخش اصلی گزارشگری مالی است، یاری می‌کنند (وکیلی فرد و علی اکبری، ۱۳۸۸).

در طول سال‌های اخیر، بسیاری از کشورها به استفاده استانداردهای گزارشگری مالی بین‌المللی تمایل پیدا کرده و با پذیرش این استانداردها سعی کرده‌اند گزارش‌های مالی را به‌گونه‌ای تهیه کنند که با گزارش‌های دیگر کشورهایی که از استانداردهای بین‌المللی استفاده می‌کنند، قابلیت مقایسه داشته باشد.

اما شرایطی که استانداردهای بین‌المللی مطابق با آن طرح‌ریزی شده، به‌طور کامل متفاوت از شرایط کشور ما بوده است. در کشورهایی که پایه‌گذار استانداردهای بین‌المللی بودند، مالکیت از مدیریت از نظر محتوایی به‌طور کامل تفکیک شده، تأمین مالی از طریق بازارهای سرمایه صورت می‌گیرد و تورم ناچیزی در این کشورها وجود دارد. در حالی که در جوامع در حال توسعه، مالکیت تنها از نظر شکل از مدیریت جدا شده و مالک اصلی، دولت است؛ تأمین مالی از طریق بانکها صورت می‌گیرد و تورم حاد وجود دارد. به همین دلیل، تاکنون استانداردهای گزارشگری مالی در ایران با استانداردهای بین‌المللی متفاوت بوده است (وکیلی فرد و علی اکبری، ۱۳۸۸).

حسین عبده تبریزی، رئیس سابق سازمان بورس اوراق بهادار در همایش حسابرسان داخلی خیره که در تابستان سال جاری برگزار شد، ابراز داشت که به‌کارگیری و اجرایی کردن استانداردهای حسابداری در حوزه گزارشگری، بدون شك چالش مهمی است؛ زیرا کشور ما بسیاری از عناصر اساسی گزارش‌دهی و زیرساخت‌های آن را ندارد (دنیای اقتصاد، ۱۳۹۴).

استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی و حسابداری

شفافیت در بازارهای مالی و کاهش نبود تقارن اطلاعاتی بین سرمایه‌گذاری و صاحبان شرکتها از مهمترین عوامل مؤثر در رابطه با عملکرد مناسب تخصیصی بازارهای مالی است. کشورهای مختلف در شرایط عادی، استانداردهای متفاوتی برای محاسبه سود و تهیه صورت‌های مالی دارند که حاصل این امر، وجود تفاوت‌های درخور توجه در نحوه و نتیجه‌های گزارشگری است.

وجود تفاوتها در نحوه گزارشگری مالی می‌تواند به‌عنوان یک محدودیت برای سرمایه‌گذار در رابطه با موقعیتهای بیشتر برای سرمایه‌گذاری قلمداد شود. صورت‌های مالی که با استفاده از مجموعه‌ای از استانداردهای حسابداری مشترک ارائه شوند، می‌توانند سرمایه‌گذار را در فهم بهتر شرایط مختلف سرمایه‌گذاری یاری کنند. از اینرو، دلیل اهمیت پذیرش استانداردهای بین‌المللی و استانداردسازی گزارشگری مالی را می‌توان ایجاد یکپارچگی و یکسان‌سازی رویه‌های حسابداری و مقایسه‌پذیر

بودن صورت‌های مالی شرکتها میان کشورهای مختلف و افزایش

سرمایه‌گذاری‌های برون‌مرزی استنتاج کرد (Palea, 2013).

برای مدت‌ها، نیاز به يك مجموعه بین‌المللی استانداردهای گزارشگری مالی با کیفیت بالا آشکار بوده است. فرایند همگرایی جهانی به سمت مجموعه‌ای جهانی از استانداردها از سال ۱۹۷۳

هدف استانداردهای بین‌المللی

این است که

مقایسه‌های بین‌المللی را

تا حد ممکن

افزایش دهد

تحقیق‌های اولیه

که در رابطه با

اثر پذیرش

و

به‌کارگیری

استانداردهای

بین‌المللی

بر کیفیت

گزارشگری مالی

انجام شده

دارای

نتایج متناقضی

بوده است

و زمانی شروع شد که ۱۶ حسابدار حرفه‌ای و متخصص از کشورهای استرالیا، کانادا، فرانسه، آلمان، ژاپن، مکزیک، هلند، انگلستان و آمریکا، موافقت کردند تا کمیته تدوین استانداردهای بین‌المللی حسابداری^۱ را شکل دهند که در سال ۲۰۰۱ دوباره با عنوان هیئت تدوین استانداردهای بین‌المللی حسابداری^۲ سازمان یافت. این هیئت، استانداردهای بین‌المللی و بیانیه‌های مربوط را که در مجموع با عنوان استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی^۳ شناخته شده‌اند، ایجاد کرده و گسترش می‌دهد. انتظار بر آن است که به‌کارگیری استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی در سطح بین‌المللی برای سرمایه‌گذاران و دیگر استفاده‌کنندگان از صورتهای مالی از نظر کاهش هزینه مقایسه موقعیتهای مختلف سرمایه‌گذاری و افزایش کیفیت اطلاعات دریافتی از صورتهای مالی شرکت‌های مختلف، مفید و قابل استفاده باشد.

در مورد میزان ارتباط اطلاعات تلفیقی در مفهوم استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی، مجموعه‌ای از مطالعات تجربی وجود دارد که افزایش ارزش بازار را پیرو به‌کارگیری استانداردهای یادشده، اثبات کرده است (Barth et al., 2008). همچنین، مطالعاتی وجود دارد که نشان می‌دهد این استانداردها منجر به افزایش در ارزش بازار مرتبط با صورتهای مالی تلفیقی نشده است (Kaleo, 2007). نتیجه مطالعه جدیدی که در رابطه با به‌کارگیری اجباری استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی در زمان ارائه صورتهای مالی تلفیقی انجام شده است، نشان می‌دهد که به‌کارگیری این استانداردها با بهبود کیفیت اطلاعات حسابداری همراه شده است.

استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی، مجموعه‌ای از اصولی است که برای برقرار کردن

یک نظم در گزارشگری مالی و قواعد حسابداری به‌منظور سازگار شدن در سراسر جهان منتشر شده است. در این مفهوم، کار استانداردها تضمین کردن زبانی مشترک در یک خط‌مشی مالی است که با به‌کارگیری این استانداردها در سراسر جهان میسر می‌شود.

دیگر ویژگی مهم استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی این است که مانع از زبان‌دیدگی استفاده‌کنندگان وابسته و به‌خصوص سرمایه‌گذاران از صورتهای مالی به‌دلیل اطلاعات ناقص یا فریبنده داده‌های مالی جاری و اطلاعات دیگر شرکت‌های مرتبط که ممکن است بر وضعیت مالی آینده یک شرکت تأثیر بگذارد، می‌شود (Palea, 2013).

استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی از سوی هیئت تدوین استانداردهای بین‌المللی حسابداری تدوین و منتشر می‌شوند. هدف این امر آن است که مقایسه‌های بین‌المللی را تا حد ممکن افزایش دهد. به‌تازگی بیش از ۱۴۰ کشور تصمیم گرفته‌اند تا خود را برای استفاده از این استانداردها در گزارشگری مالی، وفق دهند. برای مثال، تمام شرکت‌های اروپایی پذیرفته‌شده در بازارهای سرمایه اروپا، از ژانویه سال ۲۰۰۵ در حال استفاده از استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی برای گزارشگری مالی بوده‌اند و کانادا و ژاپن در سال ۲۰۱۱ با این استانداردها سازگار شده‌اند.

مزایا و چالش‌های به‌کارگیری استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی

مزایا

مزایای به‌کارگیری استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی به‌طور کلی مرتبط با جنبه‌های شفافیت، همسان‌سازی و سازگاری صورتهای

به سمت جهانی سازی است، اما باید توجه داشت که بسیاری از کشورها همچنان براساس شرایط خاص خود عمل می کنند.

ج- حفظنشدن منافع تمام گروه های ذینفع: شرکت های چندملیتی، شرکت های کشورهای پیشرفته، سرمایه گذاران کشورهای پیشرفته یا شرکتها و سرمایه گذاران کشورهای در حال توسعه از جمله ذینفعان اصلی استفاده از استانداردهای گزارشگری مالی هستند. هر يك از این گروه ها دارای منافع هستند که بعضی از آنها در يك راستا قرار نمی گیرند.

کیفیت گزارشگری مالی

کیفیت گزارشگری مالی عبارت است از دقت اطلاعات گزارش شده برای تشریح بهتر عملکرد شرکت. در عمل، اطلاعات مربوط به جریان وجه نقد شرکت از جمله اطلاعات مورد علاقه سرمایه گذاران است. این تعریف از کیفیت گزارشگری مالی منطبق بر تعریف هیئت تدوین استانداردهای حسابداری به دست می آید که عنوان می کند یکی از هدفهای گزارشگری مالی، آگاه کردن اعتباردهندگان و سرمایه گذاران بالقوه برای کمک به تصمیم گیری منطقی و ارزیابی جریان وجه نقد مورد انتظار شرکت است (Biddle et al., 2009).

استانداردهای بین المللی گزارشگری

مالی و کیفیت گزارشگری مالی و

اطلاعات حسابداری

وظیفه اقتصادی بنیادین استانداردهای حسابداری، فراهم کردن توافقی درباره این است که چگونه معاملات تجاری با اهمیت اجرا می شوند. تضمین افشای کیفیت اطلاعات مالی نیز برای کاهش نبود تقارن اطلاعات الزامی است. وجود پیشرفت هایی در کیفیت

مالی و کاهش موانع ناشی از نبود تقارن اطلاعاتی در حوزه تأمین مالی است. به طور خاص، مهمترین مزیت های حاصل از به کارگیری این استانداردها عبارتند از:

- افزایش مقایسه پذیری صورتهای مالی،
- افزایش شفافیت و دقت گزارشگری مالی، و
- کاهش هزینه های تطبیق صورتهای مالی.

چالشها

در کنار مزایایی که استفاده از گزارشگری مالی بین المللی دارد، چالشها و مشکلات مترتب بر به کارگیری آن نیز باید در نظر گرفته شود که در ادامه به مهمترین این چالشها اشاره خواهد شد.

الف- استفاده از ارزش منصفانه: استفاده از

بهای تمام شده، روشی است که به صورت سنتی مورد استفاده حسابداران قرار می گیرد؛ اما استانداردهای بین المللی گزارشگری مالی، روش ارزش منصفانه را جایگزین این روش حسابداری می کند. طرفداران استفاده از ارزش منصفانه معتقدند که باید گزارشهای مالی آینده نگر باشند و بتوانند به سرمایه گذار در تصمیم گیری برای سرمایه گذاری در آینده کمک کنند؛ اما در مقابل، اطلاعات روش بهای تمام شده گذشته نگر بوده و نمی تواند این مقصود را برآورده سازد.

ب- شرایط اقتصادی و سیستمهای حسابداری

نامشابه: استفاده از استانداردهای گزارشگری یکسان و هماهنگ از انعطاف پذیری حسابداری می کاهد. از طرفی، استانداردهای حسابداری نمی تواند در تمام جوامع با وضعیت اقتصادی، قانونی و محیطی مختلف مناسب و به راحتی قابل اجرا باشد. برای مثال، شرایط بازارهای مالی و به ویژه بورس در کشورهای توسعه یافته ای مانند کشورهای عضو اتحادیه اروپا و کشور آمریکا با کشورهای در حال توسعه ای مانند ایران، متفاوت است. هر چند که در حال حاضر اقتصاد جهان در حال حرکت

پیشنهاد می شود

برای تدوین

استانداردهای ملی

به تأثیرگذاری آن بر

معیارهای کیفیت

از دیدگاه

سرمایه گذاران

توجه شود

مالی، تأثیر فزاینده‌ای بر کیفیت حسابداری دارد یا این که بهبود کیفیت مشاهده‌شده، نتیجه اجرای تغییرهای دیگری به‌طور همزمان با پذیرش استانداردها بوده است.

در مطالعه‌ای، **داسکه و همکارانش** (Daske et al., 2007) تأثیرهای بازار سرمایه راکه ناشی از پذیرش اجباری استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی است، مورد بررسی قرار دادند. آنها مدارکی یافتند که با کاهش نبود تقارن اطلاعاتی در ارتباط با پذیرش الزامی استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی، سازگار است.

با محدود کردن بسیاری از تفاوت‌های بین‌المللی در استانداردهای حسابداری و استانداردسازی اشکال گزارشگری، استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی بسیاری از تغییرهایی راکه تحلیلگران به مرور زمان برای قابلیت مقایسه بین‌المللی اطلاعات مالی شرکتها ایجاد کرده بودند، محدود می‌کنند.

دیمیتریوپولوس و همکارانش (Dimitropoulos et al., 2013) اثر استفاده از استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی بر کیفیت اطلاعات حسابداری در شرکت‌های پذیرفته‌شده در بورس اوراق بهادار آتن را بررسی کردند. آنها نشان دادند که به‌کارگیری استانداردهای حسابداری موجب افزایش کیفیت اطلاعات حسابداری از لحاظ شناخت زودتر زیان، کاهش مدیریت سود و افزایش محتوای اطلاعاتی ارقام حسابداری شده است.

در ایران نیز در رابطه با اثر به‌کارگیری و تغییر استانداردها بر گزارشگری مالی، تحقیقاتی انجام شده است که حاکی از تأثیر نداشتن به‌کارگیری یا تغییر استانداردها بر کیفیت گزارشگری مالی است. به‌عنوان نمونه، وکیلی فرد و علی اکبری (۱۳۸۸) تأثیر به‌کارگیری استانداردهای حسابداری بر کیفیت گزارشگری مالی شرکت‌های پذیرفته‌شده در بورس اوراق بهادار تهران را مورد

حسابداری که در نتیجه پذیرش اختیاری استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی می‌باشد، نبود تقارن اطلاعات بین مدیران و سهامداران را کاهش می‌دهد و این امر ممکن است از طریق مدیریت درآمد، هزینه سرمایه کمتر و قابلیت بالای پیش‌بینی درآمدهای آینده شرکتها، به‌وسیله سرمایه‌گذاران میسر شود (Barth et al., 2008).

مطالعه درباره رابطه کیفیت گزارشگری مالی بر تنوع اندازه‌ها در اندازه‌گیری کیفیت آن، ارائه، به‌موقع بودن، فناوری، پشتیبانی استفاده‌کنندگان، قابلیت استفاده و سیستم اطلاعات حسابداری تمرکز دارد. مطالعات تجربی گذشته تأثیر پذیرش استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی یا استانداردهای بین‌المللی حسابداری در اروپا بر درک سرمایه‌گذاران از کیفیت حسابداری قبل از پذیرش استانداردها و فراهم کردن مدارکی در مورد بعد از پذیرش آن را مورد تحقیق و بررسی قرار داده است. یافته‌ها اشاره دارد شرکت‌هایی که به‌طور ارادی به سمت استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی و حسابداری تغییر رویه می‌دهند، انگیزه‌هایی برای بهبود بخشیدن شفافیت و کیفیت گزارشگری مالی دارند (رحمانی و علیپور، ۱۳۹۰).

کالئو (Kaleo, 2007) به بررسی اثر پذیرش استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی بر مقایسه‌پذیری و ارتباط گزارشگری مالی در اسپانیا پرداخت. وی نشان داد که مقایسه‌پذیری داخلی بعد از پذیرش استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی نسبت به قبل آن کاهش یافته است. این مطالعه نشان می‌دهد در صورت استفاده همزمان از استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی و استانداردهای حسابداری ملی، مقایسه‌پذیری داخلی کاهش می‌یابد. او همچنین دریافت که در زمان استفاده از استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی، شکاف بین ارزش دفتری و بازار بیشتر می‌شود.

نتیجه‌های پژوهش‌هایی که در رابطه با پذیرش الزامی استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی و کیفیت حسابداری وجود دارد، تا حدودی متفاوت است. اگرچه مقاله‌های جدید این مطلب را تأیید می‌کنند که کیفیت بهتر اطلاعات حسابداری در میان شرکت‌هایی است که استانداردهای بین‌المللی را اجرا کرده‌اند (Christensen et al., 2008)، مسئله‌ای که جای تأمل دارد این است که آیا به‌کارگیری استانداردهای بین‌المللی گزارشگری

پانوشتها:

- 1- International Accounting Standards Committee (IASC)
- 2- International Accounting Standards Board (IASB)
- 3- International Financial Reporting Standards (IFRS)

منابع:

- اردستانی مهدی، رابطه بین کیفیت گزارشگری مالی و هزینه‌های مالکانه. پایان‌نامه کارشناسی ارشد حسابداری، دانشگاه علامه طباطبائی، ۱۳۸۶
- باب الحوائجی سیده‌گیتی، آیا اجرای استانداردهای حسابداری بر کیفیت گزارشگری مالی تأثیر گذار است؟ اولین همایش منطقه‌ای رویکردهای نوین حسابداری و حسابرسی، بندرگز، دانشگاه آزاد اسلامی واحد بندرگز، ۱۳۹۱
- دنیای اقتصاد، همایش انجمن حساب‌رسان داخلی، ۲۹ تیرماه ۱۳۹۴
- رحمانی علی، شراره علیپور، دیدگاه جامعه حسابداری ایران در مورد پذیرش استانداردهای بین‌المللی حسابداری، حسابدار رسمی، شماره ۱۴، ۱۳۹۰
- وکیلی‌فرد حمیدرضا، مونا علی‌اکبری، تأثیر به‌کارگیری استانداردهای حسابداری بر کیفیت گزارشگری مالی شرکت‌های پذیرفته‌شده در بورس اوراق بهادار تهران، مجله حسابداری مدیریت، سال دوم، شماره سوم، ۱۳۸۸، صص ۸۷-۷۷
- Barth M., W. Landsman, and M. Lange, **International Accounting Standards and Accounting Quality**, Journal of Accounting Research, 2008, 46(3): 467-498
- Biddle G., G. Hillary, and R. Verdi, **How Does Financial Reporting Quality Improve Investment Efficiency?** Journal of Accounting and Economics, 48, 2009, P:112-138
- Christensen H.B., E. Lee, and M. Walker, **Incentives or Standards: What Determines Accounting Quality Changes around IFRS Adoption?** Working Paper, AAA Financial Accounting and Reporting Section, 2008
- Daske H., L. Hail, C. Leuz, and R. Verdi, **Adopting a Label: Heterogeneity in the Economic Consequences around IAS/IFRS Adoptions**, Journal of Accounting Research, 2007, 51 (3), 495-547
- Dimitropoulos P.E., D. Asteriou, D. Kousenidis, and S. Leventis, **The Impact of IFRS on Accounting Quality: Evidence from Greece**, Advances in Accounting, Incorporating Advances in International Accounting, 2013, 29, PP. 108- 123
- Kaleo A., **Market Reaction to the IFRS Adoption in Europe**, Working Paper, Stanford University, 2007
- Palea V., **IAS/IFRS and Financial Reporting Quality**, China Journal of Accounting Research, 2013

بررسی قرار دادند. نتیجه حاصل شده نشان می‌دهد که کیفیت گزارشگری مالی در دوره قبل و بعد از تدوین استانداردها، تفاوت معنی‌داری نداشته است. باب‌الحوائجی (۱۳۹۱) نیز تأثیر اجرای استانداردهای حسابداری را بر کیفیت گزارشگری مالی در شرکت‌های پذیرفته‌شده در بورس اوراق بهادار تهران بررسی کرد. نتیجه حاصل شده نشان می‌دهد که اطلاعات مالی گزارش شده تحت استانداردهای حسابداری، تفاوت معناداری با اطلاعات مالی قبل از الزام استانداردها ندارد.

نتیجه‌گیری

این مقاله نشان می‌دهد تحقیق‌های اولیه‌ای که در رابطه با اثر پذیرش و به‌کارگیری استانداردهای بین‌المللی حسابداری بر کیفیت گزارشگری مالی انجام شده، دارای نتایج متناقضی بوده است؛ اما بیشتر محققان در طول چند سال اخیر نشان داده‌اند که به‌کارگیری استانداردهای حسابداری، موجب افزایش کیفیت اطلاعات حسابداری از لحاظ شناخت زودتر زیان، کاهش مدیریت سود و افزایش محتوای اطلاعاتی ارقام حسابداری می‌شود. به‌کارگیری استانداردهای بین‌المللی که موجب شفافیت اطلاعاتی هرچه بیشتر بازار سرمایه و ارتقای جایگاه بین‌المللی کشور شود، نیازمند همفکری و همکاری متقابل سازمانها و نهادهای مرتبطی چون سازمان حسابرسی، جامعه حسابداران رسمی ایران، سازمان بورس و سازمان امور مالیاتی است. همچنین برای به‌کارگیری موفق این استانداردها باید با نگاهی واقع‌بینانه به چالشها و وضعیت موجود توجه شود. با توجه به این که نتایج پژوهش‌های اخیر در کشورمان در این باره به‌طور کلی حاکی از تأیید نشدن تأثیر تغییرهای استانداردهای حسابداری بر بیشتر شاخصهای کیفیت اطلاعات حسابداری بوده است، پیشنهاد می‌شود برای تدوین استانداردهای ملی به تأثیرگذاری آن بر معیارهای کیفیت اطلاعات از دیدگاه سرمایه‌گذاران توجه شود. این که این تحقیقها و مطالعه‌ها در ابتدای راه قرار دارند و لازم است بررسی‌های گسترده‌تری انجام گیرد؛ زیرا ممکن است روابط نامعلوم و جدیدی بین این عوامل وجود داشته باشد یا استفاده از معیارهای دیگری که بر نتایج اثرگذارند، باید شناخته شده و مورد لحاظ قرار گیرد.